

РЕШЕНИЕ

№ 212

гр. Благоевград, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети октомври
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

при участието на секретаря Мариела Палова
като разгледа докладваното от Атанас Маскръчки Въззивно наказателно дело
от частен характер № 20221200600308 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.313 сл. от НПК и е образувано по
въззивна жалба на адв. И. К. – защитник на подсъдимия В. К. Ш., живущ в с.
Б, общ. Гоце Делчев против Присъда № 6 / 28.02.2022 год., постановена по
н.ч.х. дело № 273 / 2021 год. По описа на Районен съд – Гоце Делчев по

Според подадената въззивна жалба, подържана лично от
защитника в съдебно заседание пред окръжния съд, обжалваната присъда е
необоснована и незаконосъобразна, постановена при допуснати съществени
процесуални нарушения. Наред с това се застъпва тезата, че обвинението не е
доказано по несъмнен и безспорен начин, както и че деянието е
несъставомерно. Ето защо се иска обжалваната присъда да бъде отменена и
подс. В. Ш. признат за невиновен и оправдан по възведеното му обвинение за
извършено престъпление по чл.130, ал.1 от НК, както и предявения от
пострадалия Р. Г. граждански иск да бъде отхвърлен като неоснователен.

Повереникът на частния тъжител и граждански ищец Р. Г. счита
присъдата за правилна и моли да бъде потвърдена.

Пред въззивната инстанция са ангажирани нови доказателства, като са допуснати до разпит в качеството на свидетели Д Д и П Л

Окръжният съд разгледа депозираната жалба в качеството си на въззивна инстанция и след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, при спазване на изискванията на чл.314 от НПК, за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.319, ал.1 от НПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна:

С обжалваната присъда подс. В. К. Ш. е признат за виновен в това, че на 16.11.2020 г. около 12:30 часа в гр. Гоце Делчев, на ул. „Б“ в района на Пенсионерският клуб, е причинил на Р. Ц. Г. от с. Г, общ. Гоце Делчев, разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, изразило се във временно разстройство на здравето без опасност за живота - хематом на горната и долната устни в лявата половина със синьо -лилавиден оттенък, както и хематом на венците на горната и долната челюст в ляво - престъпление по чл.130, ал.1 от НК, поради което и на основание чл.78а от НК е освободен от наказателна отговорност, като му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000 лева.

Подс. В. Ш. е осъден да заплати на Р. Г. обезщетение за причинени неимуществени вреди от престъплението в размер на 500 лв., като отхвърля иска в останалата част.

Наред с това, подс. В. Ш. е осъден да заплати на Р. Г. съдебни разноски в размер на 740 лева, както и да заплати по сметка на РС – Гоце Делчев държавна такса в размер на 50 лв. и 5 лв. за изпълнителен лист.

Настоящият състав на въззивната инстанция, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна служебна проверка на обжалвания съдебен акт, съобразно изискванията на чл.314 от НПК, намира за установено следното:

Първоинстанционният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, което се състои в липсата на мотиви на постановения съдебен акт, поради което въззивният съд следва да упражни правомощията си визирани в чл.335, ал.2 вр. чл.348, ал.3, т.2, пр.1 от НПК. При това не са изложени мотиви, както по отношение на анализа на доказателствената съвкупност, така и по отношение на правните изводи. Визираното съществено процесуално

нарушение - липса на мотиви, не може да бъде отстранено от въззивната инстанция, но за сметка на това при новото разглеждане на процесното дело, допуснатите нарушения са отстраними.

Изискването за мотивиране на съдебните актове е конституционно установено в чл.121, ал.4 от Конституцията на Република България. Мотивирането на вътрешното съдийско убеждение същевременно е и важна гаранция за правото на справедлив процес по чл. 6 ЕКПЧОС. Несъмнено е също, че недостатъчните, непълните и неясните мотиви на първоинстанционния съд се явяват пречка въззивната инстанция да изпълни своите контролни функции /ППВС № 1-53/. Ето защо в мотивите на присъдата съдът е необходимо да изложи кои обстоятелства приема за установени, въз основа на кои доказателствени материали, както и какви са правните съображения за взетото решение. Същите следва да дадат представа за констатациите на съда относно релевантните към предмета на доказване факти и тяхната правна квалификация. Присъдата трябва да бъде мотивирана по начин, от който да е видно, че са били надлежно обсъдени всички доказателства по делото и да може да се провери правилността на направените въз основа на тях фактически и правни изводи.

В разпоредбата на чл.305, ал.3 от НПК по общ начин е посочено какво трябва да бъде съдържанието на мотивите на присъдата. Необходимо е да намерят отражение поотделно всички въпроси по чл.301 от НПК, като подробно трябва да се обосноват взетите решения, да се изложат съображения и се даде отговор по становищата на страните по фактите (включително и относно допустимостта и достоверността на доказателствата) и правото. В конкретния случай това не е сторено, а анализа на доказателствата е направен изключително схематично, неубедително и повърхностно.

Съдебната практика неотклонно приема, че в мотивите на присъдата трябва да се излагат конкретно установените фактически обстоятелства и съответният им доказателствен анализ, а не общи фрази и твърдения. Липсата на анализ на доказателствата в мотивите и подмяната му с декларации е съществено нарушение на процесуалния закон. Ето защо съдържанието на мотивите не трябва да се свежда до преразказ, изброяване на събраните доказателствени материали или до общата констатация за

възприемане на всички доказателства. Не е налице преценка на доказателствата по делото, когато съдът само посочва поименно в мотивите на присъдата имената на разпитаните свидетели, без да обсъжда подробно и задълбочено показанията им и без да изложи съображения защо ги приема или отхвърля. В тези случаи съществуващите мотиви се приравняват на липса на мотиви, както е в случая.

Наред с това, ако в доказателствените материали се наблюдават противоречия /а в случая също са налице две групи свидетели с противоречиви показания/, те трябва да се фиксират и подробно да се анализират, като съдът ясно изрази съображенията си да възприеме за достоверни едни доказателства и да отхвърли други. Оценката за достоверност на отделните доказателствени материали е от изключително значение за правилното, законосъобразно и убедително мотивиране на присъдата.

В случая след преповтарянето на обстоятелствената, отразени в частната тъжба, с малки промени, което представлява частта от мотивите на районния съд от фактическа страна, при анализа на доказателствената съвкупност, първоинстанционният съд единственото, което е направил като констатации, което в никакъв случай не може да се приеме като анализ, е изброяване на доказателствата подкрепящи фактическата обстановка, като и тук липсва пълнота, и описание на това кой какво е казал и кое писмено доказателство какво съдържа. Същевременно са налице са две групи свидетели-очевидци с противоречиви показания. От една страна показанията на св. К И, а от друга показанията на свидетелите Г Д и Л И, които са очевидци. Противоречията между същите не се анализирани в достатъчна степен и съдът не е изложил логични и убедителни съображения защо възприемане за достоверни едни доказателства и да отхвърли други, при което липсва оценка за достоверност на отделните доказателствени материали. Кратките съждения по отношение показанията на Д и И са вътрешно противоречиви и нелогични. Не става ясно и защо съдът приема, че инкриминираното деяние съставлява престъпление по чл.130, ал.1 от НК, т.е. лека телесна повреда, изразяваща се в разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, след като според заключението на съдебно-медицинската експертиза на пострадалия Р. Г. са причинени „болка и страдание“ – престъпление по чл.130, ал.2 от НК. Съдът не е длъжен да

възприема заключението на вещото лице, но е длъжен да се мотивира.

Съгласно разпоредбата на чл.348, ал.3, т.2, пр.1 НПК липсата на мотиви е възведено като съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, допускането на което винаги води до отмяна на присъдата или решението.

Не на последно място в мотивите не е даден отговор и на възраженията на защитата, което също се приравнява на съществено процесуално нарушение и е самостоятелно основание за отмяна.

Всичко гореизложено установява наличието на съществено процесуално нарушения, което не може да бъде отстранено от настоящия въззивен състав, но при връщането на делото на Районен съд – Гоце Делчев неговото коригиране е в рамките на възможното.

По изложените съображения и на основание чл.335, ал.2 вр. чл.348, ал.3, т.2, пр.1 НПК, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 6 / 28.02.2022 год., постановена по НЧХД № 273 / 2021 год. по описа на Районен съд – Гоце Делчев.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Гоце Делчев.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____